

כשחיטה?!]

אמר להם: אין הם דומים, שהזבח דמו ובשרו ואימוריו אחד, ולבונה אינה מן המנחה. ויבואר חילוק זה בגמרא.

זבח בהמה⁽³⁾ על מנת להקטיר אימוריו למחר, הרי זה פיגול, ואם כן הוא הדין להקטרת לבונה של מנחה שהיא כהקטרת אימורים, ומדוע לא מועילה מחשבת הקטרת לבונה שחיטתה בעת הקמיצה [שהיא

באופן שחיטת בעת מתן כלי, שמאחר וכבר אינם בכלי אחד לכאורה לא תועיל מחשבתו בזה לפגל.

3. כן פירש רש"י את קושיית רבנן ששאלו לרבי יוסי ממפגל באימורים בעת שחיטת הזבח. אולם השיטה מקובצת [אות ד] העמיד את קושייתם ממפגל על אימורים בעת זריקת הדם. וביאר בכתבי הגר"ז, כי זה פשוט שהשחיטה חשובה "מתיר" של האימורים, שהרי אף האימורים צריכים לשחיטה בכדי להקטירם, ואם כן כאשר חיטב בעת השחיטה על הקטרת האימורים, הרי זה מפגל באותו המתיר, ולא כמחשב "מתיר" ל"מתיר" אחר, שהרי השחיטה חשובה גם כ"עבודת האימורים". ומה שאין כן מחשב בעת עבודת הקמיצה על הקטרת הלבונה שאין הקומץ חשוב "מתיר" של הלבונה. ולא הוקשה לרבנן אלא ממחשב בעת זריקת הדם, משום שהזריקה הינה עבודה בפני עצמה ואינה חשובה כעבודת האימורים. והשיב על כך רבי יוסי, כי מאחר והקטרת האימורים ניתרת על ידי זריקת הדם, משום כך אף הזריקה חשובה כ"עבודת האימורים" ולכך מפגלת בה המחשבה על הקטרת האימורים.

ובעיקר פירושו של השיטה מקובצת ביאר הגר"ז, כי סובר הוא שהקטרת האימורים חשובה "מתיר" של הבשר באכילה, וזהו שאמרו חכמים: במה שונה המחשבה בעת הקמיצה על הקטרת לבונה מהמחשבה בעת זריקת הדם על הקטרת האימורים, הרי זריקה והקטרה אף הן חשובות כשתי מתירים, שהדם מתיר לאימורים

במשנתנו שהמחשבה בעת הקמיצה מפגלת את הקטרת הלבונה, ומה החילוק בין זה לבין הקטרת הקומץ? ותירץ, מאחר ודין המנחה שיקמוץ ממנה תחילה, הרי שהקומץ הנו מתיר גם את הקטרת הלבונה, ומה שאין כן לענין הקטרה שאינו צריך להקטיר הקומץ תחילה ורשאי להקטיר קודם את הלבונה, ומשום כך אין הקטרת הקומץ חשובה "מתיר" להקטרת הלבונה.

ולדבריו נמצא, שהמחשבה בעת עבודת הקומץ על הקטרת הלבונה אינה מפגלת אלא בעבודות המעכבות את הקטרת הלבונה דהיינו קמיצה ומתן כלי, אבל אם חיטב כן בעת הולכת הקומץ למזבח, אשר לכאורה הולכה זו אינה מעכבת את הקטרת הלבונה, הרי זה כמחשב מהקטרת קומץ להקטרת לבונה ואינו פיגול. וכן מבואר בדברי החזון איש [כב יא] שכתב, כי דעה זו שאין הקטרה מפגלת הקטרה סוברת שלא אמרו חכמים במשנתנו אלא על מחשבה בעת הקמיצה ומתן כלי, שכל זמן שלא קידש את הקומץ אי אפשר להקטיר את הלבונה, אבל בשעת הקטרת הקומץ, שכבר אפשר להקטיר את הלבונה קודם להקטרת הקומץ, אין הקטרה מפגלת הקטרה [והולכה כהקטרה].

ובשיטה מקובצת שם [אות ה] כתב לחלק בין הקטרה לקמיצה, שדווקא מחשב בעת הקמיצה להקטיר לבונתה חוץ לזמנה הרי זה פיגול משום שקודם קמיצה היו הקומץ והלבונה בכלי אחד, ומה שאין כן במחשב בעת הקטרת הקומץ שאינם כבר בכלי אחד. ולדבריו יש לעיין